

Giới Trẻ VN Mang Vinh Dự Cho Cộng Đồng Việt Nam

Giáo Sư Toàn Phong Nguyễn Xuân Vinh

LGT: Giáo sư Nguyễn Xuân Vinh bút hiệu Toàn Phong là một sĩ quan ưu tú của không lực VNCH trong thời gian từ 1958 đến 1962, đồng thời là một khoa học gia nổi tiếng thế giới trong suốt nhiều thập niên qua. Sau thời gian làm giáo sư tại nhiều viện đại học danh tiếng, trong đó có đại học Ecole Nationale Supérieure d'Etudes Aérospatiales của Pháp, giáo sư khoa trưởng khoa toán ứng dụng tại viện đại học Tsing Hua, Đài Loan, kể từ năm 1972, giáo sư Nguyễn Xuân Vinh giảng dạy tại viện đại học Michigan của Hoa Kỳ, và ông đã được trao giải thưởng Excellence 2000 Award trong lĩnh vực khoa học. Suốt thời gian 30 năm qua, hơn 1000 kỹ sư không gian Hoa Kỳ đã được ông trực tiếp giảng dạy, truyền thụ kiến thức. Là một nhà khoa bảng xuất sắc của thế giới, giáo sư Nguyễn Xuân Vinh còn là một người Việt yêu nước, luôn luôn quan hoài đến vận mệnh của đất nước, luôn luôn dấn thân cho mục tiêu đấu tranh lật đổ CS, giành lại tự do dân chủ cho dân tộc Việt Nam. Ông xứng đáng là biểu tượng cao quý, kết tinh của tầng lớp sĩ phu Việt Nam, và là tấm gương sáng cho giới trí thức Việt Nam, nhất là thế hệ trẻ Việt Nam noi theo.

Sau đây, Sài Gòn Times trân trọng giới thiệu cùng quý độc giả bài phát biểu của giáo sư Nguyễn Xuân Vinh trong dịp ông được vinh dự tiếp nhận từ tay hai nghị viên Andy Quách và Trần Thái Vân, Nghị Quyết công nhận quốc kỳ VNCH là lá cờ chính thức đại diện cho Cộng đồng người Mỹ gốc Việt của Hội đồng Thành phố Westminster và Thành phố Garden Grove.

*

Tôi rất hân hạnh được Ban tổ chức mời nói đôi lời trong buổi ra mắt Cộng đồng và các cơ quan Truyền thông Bắc Cali của ba vị dân cử tuổi trẻ Việt Nam đã đến với chúng ta ngày hôm nay.

Chúng ta thường nghĩ đến một khoảng đời hai mươi lăm năm như là thời gian cho một thế hệ trẻ lớn lên và bước vào cuộc đời hoạt động. Khi chúng ta vào ngưỡng cửa thiên niên kỷ 2000 thì một phần tư thế kỷ cũng đã trôi qua kể từ ngày người Việt ào ạt rời nước ra đi. Một phần tư thế kỷ này cũng đã đưa lại cho cộng đồng người Việt ở hải ngoại một thế hệ mới. Trong hai năm vừa qua đã có nhiều bài viết về sự hội nhập vào xã hội mới của khối người Việt di cư, ở mọi quốc gia trên thế giới, và đặc biệt ở Hoa Kỳ, và nhờ đó mà chúng ta biết được là giới trẻ Việt đã đạt được những thành tích xuất sắc trong mọi ngành. Nhưng có điều đáng tiếc là những tin thành công của người mình thường đến với chúng ta rất thưa thớt, và chỉ qua những bài báo tiếng Việt, phổ biến trong cộng đồng. Một đôi khi ta đọc được những tin tức này trên báo Mỹ hay được nhìn thấy trên những đài truyền hình. Cho đến nay những trường hợp như thế này cũng còn hiếm hoi và tôi nghĩ những người làm trong ngành truyền thông, nếu gặp dịp thì nên phổ biến nhanh chóng những tin tức thành công của thế hệ trẻ để gây phấn khởi trong lòng mọi người. Tôi lấy một thí dụ là một tin quan trọng trong năm 2002 là một bài viết của ký giả Robert Little của báo The Baltimore Sun về nữ khoa học gia Dương Nguyệt Ánh đã giúp cho Naval Surface Warfare Center ở Indian Hea, Maryland chế tạo thành công bom nổ "nhiệt áp" (thermobaric) rất công hiệu để diệt trừ địch quân ẩn sâu trong lòng núi. Bài báo đã được dịch ra tiếng Việt và phổ biến rộng rãi trong cộng đồng người Việt ở hải ngoại. Cùng một lúc hai bản tiếng Anh và tiếng Việt cũng được tung ra trên mạng lưới điện toán toàn cầu.

Từ mười năm nay, thế hệ thứ hai của những người Việt di cư đã bắt đầu đóng góp

hữu hiệu vào đất nước này và những thành quả của các bạn phải được giới thiệu với mọi người, trước hết trên báo chí tiếng Việt, và nếu có những trường hợp thật xuất sắc như với khoa học gia Dương Nguyệt Ánh thì chính người mình phải chuyển tin tới giới truyền thông Anh ngữ mới phải.

Những cộng đồng Á châu khác như cộng đồng Trung Hoa họ thường làm như thế để giới thiệu sự thành công của sắc dân họ trên toàn quốc. Cũng vì vậy mà tiếng nói của họ được chính quyền lắng nghe nhiều hơn so với các cộng đồng gốc Á châu khác. Tôi đã có dịp đi nhiều nơi và tiếp xúc với các bạn trẻ Việt, và tin tức thành công của các bạn ở đủ mọi ngành thật đã làm cho chúng ta thấy tự hào.

Tháng 7 năm 2000, nhân dịp Đại Hội Võ Bị Hải Ngoại kỳ thứ 12 ở Orange County, California, đoàn Thanh Thiếu Niên Đa Hiệu gồm có các con và cháu của những Cựu SVSQ Trường Võ Bị Quốc Gia Việt Nam được chính thức giới thiệu ở đại hội và trên toàn cầu. Tôi có vinh dự được mời chuyện với các bạn và đây là lần đầu tiên tôi tiếp xúc với một thế hệ đồng nhất mang dòng máu kiên cường và anh dũng của ông cha, những sinh viên đã theo tiếng gọi của non sông nhập ngũ để được huấn luyện thành những sĩ quan tài danh của đất nước.

Gặp các bạn trẻ ở đại hội, các cháu trẻ thì còn đang theo học ở các đại học, các anh chị lớn hơn nay đã là những công dân lỗi lạc ở mọi ngành, là các bác sĩ, kỹ sư, luật gia hay ở trong thương trường, những cháu ở trong quân đội cả ba ngành hải, lục và không quân nếu mặc quân phục tới dự tôi đã nhìn thấy thấp thoáng những cấp hiệu thiếu tá hay đôi khi là trung tá, lòng tôi thấy rộn ràng một niềm vui khôn tả. Nhưng khi trở về, nói chuyện với những người bạn Hoa Kỳ, thì tôi lại thấy họ không biết nhiều về những đóng góp của người mình, không biết là con em mình đã lái những phi cơ phản lực siêu thanh, tham chiến ở vùng Vịnh cách đây hơn mười năm, và bây giờ chắc đại chúng Hoa Kỳ cũng không biết rằng hiện nay nhiều thanh niên Mỹ gốc Việt đang có mặt trong trận chiến ở Trung Đông với Iraq.

Cùng chung sống trên đất nước này, mà các người thuộc các sắc dân khác, và đặc biệt là khối đa số là những người da trắng, không biết nhiều về tầm quan trọng của sự đóng góp của chúng ta là những người Mỹ gốc Việt vào xã hội Hoa Kỳ, chính là vì chúng ta chưa thực sự dần thân hoạt động trong những lãnh vực và trong những địa bàn có liên hệ tới người bản xứ.

Khi mà những hoạt động của chúng ta, những đóng góp của chúng ta, những quyết định của chúng ta không thực sự có ảnh hưởng trực tiếp đến đời sống của những người Hoa Kỳ nói chung, thì dù rằng cộng đồng Việt Nam có được coi như là một cộng đồng thịnh vượng chẳng nữa, chúng ta vẫn chỉ được nhìn như là những người di cư mới tới mà thôi.

Nhưng với lớp người trẻ dần dần đi vào những ngành luật pháp, chính trị và xã hội, nhiều người gốc Việt, cả phái nam lẫn phái nữ, đã được bổ nhiệm vào chức vụ thẩm phán, phụ tá pháp lý cho những dân biểu tiểu bang và liên bang, đã có những luật gia người Việt được tuyển làm việc ở văn phòng thẩm phán Tối Cao Pháp Viện. Người lỗi lạc nhất phải là tiến sĩ Đinh Phụng Việt, là giáo sư ở trường luật khoa danh tiếng của đại học Georgetown, và cách đây hai năm, khi mới ba mươi hai tuổi mà ông đã được Tổng Thống George W. Bush đề nghị với Quốc Hội Hoa Kỳ để được bổ nhiệm giữ chức vụ thứ trưởng Bộ Tư Pháp.

Vào ngày 18 tháng 9, năm 2002, độc giả tiếng Anh có thể đọc được trên nhật báo Los Angeles Times bài viết của ký giả Eric Lichtblau nhiệt liệt ca tụng ông Đinh Việt là người đã dựa vào hiến pháp Hoa Kỳ để viết tài liệu cho Bộ Tư Pháp có thể chứng quyết và cho phép những cơ quan công quyền được những quyền hạn rộng rãi để lưu giữ và thẩm vấn những người tình nghi làm lũng đoạn nền an ninh quốc gia. Trong bài báo, tác giả đưa ra ý kiến là ông Đinh Việt có thể là người gốc Á châu đầu tiên sau này

có thể được đề nghị vào trong Tối Cao Pháp Viện Hoa Kỳ.

Chúng ta có thể nói là giờ đây nếu người Mỹ khi đi phi cơ, có bớt lo âu hơn về nạn không tặc, khủng bố, chính là nhờ ở những bằng phân tách hiến pháp của thứ trưởng Đinh Việt đã giúp cho cơ quan FBI quyền hạn rộng rãi hơn để khám phá những tổ chức khủng bố đang hoạt động trên nội địa Hoa Kỳ. Trường hợp ông Đinh Việt chỉ là một thí dụ nổi bật nhất để quần chúng Hoa Kỳ biết đến chúng ta, nhưng nếu chỉ có một con én mà thôi thì đã không mang được lại cả một mùa xuân. Hoạt động của giới trẻ Việt, đóng góp vào xã hội này, khi xưa chủ yếu ở trong y khoa, hay ở trong ngành kỹ thuật cao, nay đã lan ra ở đủ mọi ngành và đã được những người bản xứ biết tới.

Giờ đây nếu người dân theo dõi tin tức trận chiến với Iraq qua những màn ảnh truyền hình ở vùng Vịnh, thì chắc sẽ nhìn thấy khi đài loan tin địa phương, có những phóng viên trẻ, nam và nữ, mang tên là họ Vũ, họ Trần, họ Nguyễn... nghe thật xa lạ, nhưng rồi đây sau khi quen thuộc, khán thính giả sẽ biết rằng đó là những tên họ Việt Nam, và những phóng viên truyền hình đó là những người khi cách đây ít lâu đã theo cha mẹ tới giải đất này trong lúc còn tuổi ấu thơ.

Chính vì vậy, nay chúng ta có thể tự hào mà nói rằng, cả hai thế hệ, những người Việt Nam đi tiên phong trong cuộc di cư sang nước người, và thế hệ thứ hai, con em của chúng ta, đều đã có những đóng góp xứng đáng vào đất nước trú ngụ và được quần chúng Hoa Kỳ lưu ý tới và tỏ lòng tín nhiệm. Cùng với thiên niên kỷ mới, cộng đồng người Việt đã bước sang giai đoạn mới, và chuyển hướng hành động. Người Việt di cư, nay đã là công dân Hoa Kỳ, chúng ta sẽ hoạt động để trở thành những người đại diện, không phải chỉ cho riêng cộng đồng người Việt mà thôi, mà là đại diện của chung mọi người khi được dân chúng tín nhiệm qua các cuộc bầu phiếu. Trong những người trẻ đi tiên phong trong giai đoạn này, hôm nay chúng ta có hạnh ngộ được tiếp đón ba bạn trẻ Việt Nam, những người đã gây được sự tín nhiệm của dân chúng Hoa Kỳ ở địa phương các anh cư ngụ, để được đắc cử vào những chức vụ đại diện. Tôi xin được khen ngợi và chúc mừng ba vị khách quý là: Luật sư Nguyễn Quốc Lân, Ủy viên Hội đồng Giáo dục Học khu Garden Grove, California; Cử nhân Andy Quách, Nghị viên Thành phố Westminster, California; Luật sư Trần Thái Vân, Nghị viên Thành phố Garden Grove, California, và là ứng cử viên Dân biểu Tiểu bang California năm 2004. Từ thuở còn xanh mái đầu, tôi đã nặng tình dân tộc. Tuy nửa cuộc đời sống xa quê hương mà lúc nào tôi cũng thấy như gắn bó liền với đất nước. Cũng vì vậy mà ngày nào đất nước còn lầm than, chưa được thanh bình, tự do, thì lòng tôi vẫn chưa toại nguyện. Như toàn thể quý vị, như mọi người quốc gia, tôi mong mỗi thế hệ mình có ngày được thấy đất nước thoát được ách cộng sản, quê hương mở hội, tiếng sáo diều lại nghe êm dịu trên thôn xóm như độ nào. Nhưng nếu mộng không thành thì ý nguyện quang phục quê hương phải được thế hệ trẻ tiếp nối. Khối người Việt ở hải ngoại, và đặc biệt là các bạn trẻ, đời thứ hai của chúng ta, hiện nay sống ở khắp mọi nơi trên mặt địa cầu, và

là công dân của những nước cư ngụ. Nhưng các bạn vẫn có thể trung thành với xứ sở trú quán của mình và cùng một lúc làm được điều hữu ích cho quê hương của ông cha khi xưa bằng cách dùng mọi cách để tranh đấu cho sự thực hiện một nền dân chủ thực sự cho Việt Nam.

Những người bạn trẻ đến với chúng ta ngày hôm nay, các anh đã theo lý tưởng đó. Các anh đã là những đại diện xứng đáng cho những người dân đã bầu mình. Hai anh Andy Quách và Trần Thái Vân đã bày tỏ nhiệt tình công dân khi cách đây hai tuần, vào ngày thứ Hai, 10 tháng 3, 2003, các anh hướng dẫn một phái đoàn người Mỹ gốc Việt tới Bộ Ngoại giao Hoa Kỳ ở Hoa Thịnh Đốn để trao kiến nghị yểm trợ Tổng Thống Bush trong các vấn đề chống khủng bố, cụ thể là tấn công quân sự vào Iraq. Và để đạt được nguyện vọng của khối người Việt di cư trên giải đất này muốn cho chính nghĩa

quốc gia được mãi mãi tồn tại, hai vị dân biểu ở hai tỉnh miền Nam California đã vận động để cho hai thành phố Westminster và Garden Grove chấp thuận những Nghị Quyết công nhận lá cờ Vàng Ba Sọc Đỏ là lá cờ chính thức đại diện cho cộng đồng người Mỹ gốc Việt.

Hôm nay tôi rất xung sướng và hãnh diện được nhận từ tay hai nghị viên trẻ tuổi này những Nghị Quyết lịch sử của hai tỉnh miền Nam California. Nghị quyết số 3750 đã được Hội Đồng Thành Phố Westminster thông qua, thuận và phê chuẩn ngày 19 tháng Hai năm 2003, và bản chính thức tôi có trong tay có chữ ký của bà Thị trưởng Margie L. Rice. Nghị Quyết số 8486-03 đã được Hội Đồng Thành Phố Garden Grove thông qua, thuận và phê chuẩn ngày 11 tháng Ba năm 2003, và bản tôi có trong tay có chữ ký của ông Thị trưởng Bruce A. Broawater. Đây chỉ là những kết quả hoạt động sơ khởi của những người trẻ Việt Nam dần thân vào địa bàn chính trị trên quê hương mới.

Cùng một lúc những tin vui này được loan ra bằng mọi phương tiện thông tin trong tập thể người Việt tỵ nạn trên toàn cầu, tin tức cũng đã gây chấn động cho nhà cầm quyền Việt cộng. Chỉ nội chưa đầy một tuần lễ sau khi Nghị Quyết của thành phố Westminster công nhận lá cờ Quốc gia Việt Nam là lá cờ biểu tượng của người Việt ở Hải Ngoại thì Đại sứ Việt cộng ở Hoa Thịnh Đốn là Nguyễn Tâm Chiến đã viết thư phản kháng với Thống đốc Gray Davis của Tiểu bang California và gửi bản sao tới Bộ Ngoại giao Hoa Kỳ để nhờ can thiệp. Và sau khi nhận được chỉ thị từ Tòa Đại sứ thì Tổng lãnh sự Việt cộng ở San Francisco là Nguyễn Mạnh Hùng cũng đã viết thư cho Bà Thị trưởng Margie L. Rice để xin phế bỏ Quyết Nghị. Việc làm hết sức hồ đồ này chứng tỏ rằng những viên chức Việt cộng không biết một chút gì thể thức điều hành theo lẽ lối dân chủ trên nước này.

Cuối cùng, tôi tin rằng quý vị cũng như tôi, chúng ta cùng nhiệt tình hỗ trợ công việc làm của các anh, những người thuộc lớp trẻ Việt đang mang lại vinh dự cho cộng đồng Việt Nam.

Toàn Phong Nguyễn Xuân Vinh

Nguồn: <https://vietbao.com/a61505/gioi-tre-vn-mang-vinh-du-cho-cdvn>

www.vietnamvanhien.net